

על מירפסת דירתה של הפסלת **אילנה גור** בפינה העתיקה הצטופף קהל בלתי־רגיל לגניה. כמעט כל הנוכחים היו בנקאים. גור החליטה לערוך מסיבת־הפתעה לידידה, **אהרון מאיר**, מי שהיה מנכ"ל בנק ה-

בנק המזרחי, ואז היה היחיד בחבורה שלא חשב כיפה. אורח אחר היה הפרקליט **יגאל ארנון**. הוא נח בכורסה, ואשה יפה ישבה על כירכיו. מישהו התלוצץ: "אם אני אבוא לפגישה לילית איתך, האם תשב

בן סרג, גם סיפור ההיכרות בין השניים מתוויק היטב בו־כרונות: השניים נפגשו במלחמת יום־כיפור. סרג, ביקש מישוראלי טרמפ צפונה. במשך הדרך הארוכה מה תעלה לחיפה, התיידדו, ואלה תוצאות הידידות.

ממישקלה, הציגה גיורה חטובה בשימלה שחורה, וסירבה לקלקל את המראה הצעיר על־ידי גילוי גילה.

סגני־ניצב **חרותה הרר** אל, שהתפרסמה כמי שגילמה את **חווה יערי** בשיחזור המישור־טרתי המפורסם, מתכוונת לפי רוח מהמישור. חרותה היא עורכת־דין במיקצועה, ונחשבת לממולחת במיוחד. היא מתעניינת לתעבור לשוק הפרטי.

מישפטן אחר — **אלי טמיר** — מתעסק בימים אלה דווקא בעסקי־הבידור. טמיר, שהוא חבר־הילחיים של הזמרת **אילנית** מזה תשע שנים, התחיל להנהיג מהשבוע שעבר ערבים ברזיליים בנ"השקמים. בערב הראשון גרר למקום את כל חבריו ואת אשתו, כמובן.

ניצב **גבי עמיר**, מפקד מחוז תל־אביב, זעם ביום השישי: הוא יצא מאירוע חברתי במלון דניאל וגילה שיש פנצ'ר במכוניתו. תו החדשה. מכיוון שלא התמצא עדיין בנעשה במכונית, לא מצא את הג'ק. הוא הזעיק עזרה מישור־טרתי. השוטרים שהגיעו למקום ויהו אותו, והתעקשו גם לסייע בידו להחליף גלגל. סוף טוב — הכול טוב. אבל עמיר הופתע לגלות את הסיפור בעיתון. סוף־השבוע, כשהוא כתוב כסיגנון מגמתי ועוקצני.

בעוד שהעיתונות סוערת בגלל ההפסדים בכור, ובקונצרט מתנהל מסע פנימי של השמעות הדדיות, קם ונסע מנכ"ל הקונצרן, **רן ישעיהו** ("שייקה") **גביש**, לחו"ל.

באחת המסיבות האחרונות שנערכו בעיר נראו שתי חתיכות שבלטו במראן האכזוטי. למי שניסו להתחיל איתן התברר שזאת אם ובתה. האם היא הזמרת

התימניה, **כוכבה הררי**, ובתה היא הזמרת **ורד הררי**. השתיים אומנם אינן דומות זו לזו, אך נהוגות להתלבש כסיגנון דומה ונראות יותר כחברות מאשר כאם ובת.

המלחין **אהוד מנור** נמנע מללחוץ את ידיהם של אנשים כשהוא פוגש אותם. למי שנפגעים הוא מסביר שבאחד הלילות הוא נרדם בתנוחה לא נוחה, וישן כך במשך כמה שעות. כשהתעורר סבל בידו מכאבים חזקים, המונעים ממנו פעילות סדירה.

כאשר זורתת השמש בחורף, נמצאת **תמר אש** בשפת־ימה של תל־אביב. אשל, מי שהיה תה שגרירה וחברת־כנסת, טוענת כי חוף־גורדון הוא הממלכה שלה. היא משחקת במטקות, והתאהבה במישחק זה. "בהשוואה אה לזה, טניס הוא מישחק איטי ומשעמם", היא טוענת.

אישה־קולנוע הוותיק **שיש קילר** שוב נראה כאחרונה כשהוא מחייך בכל פה. כששואל לים אותו לפשר השימחה, הוא מספר שניצח במערכה הראשונה נגד מישור־הביטחון על זכויות ההפצה של הסרט שחיי אצבעות מצידון. לדבריו הגיעו אנשי מישור־הביטחון למישפט כשאינם מוכנים וערוכים, ועורך־דינו **יהודה רסלר**, הצליח להוכיח שקולר עשה את המוטל עליו נאמנה בהתאם לחוזה. השופט פסק שעד לשימוע הבא, נאסר על שני הצדדים להשתמש בסרט ולהפיצו בחו"ל.

ההצגה אלמונית, "הזועל" תה במיסגרת פסטיבל־עכו לפני חודשיים, זכתה במקום הראשון בתקנון של הפסטיבל הובטה לזוכה פרס כספי. אך שחקני ההצגה והבימאי **אבנר שלו** לא

ענת סרוגוסטי, העולם הזה

דויד גרוסמן

הרב של מיגדל־העמק, היה אחד מאורחי־הכבוד בחנוכת ביתם של לילי ואריאל שרון בעיר העתיקה בירושלים. לקראת סיום האירוע החליט הזוג לתרום עוגה גדולה, שהובאה לביתם על־ידי מלון ירושלמי, למיגדל־העמק. הם הכריזו על התרומה, ומייד אחר־כך התחבקו גרוסמן ושרון ארוכות. בתמונה למטה: ח"כ רפאל איתן עם אשת־החברה הירושלמית שרה דוידוביץ. איתן, שהיה בין המוזמנים, בא למקום בחברת בני־הזוג דוידוביץ, שלא היתה בידם הזמנה. השלושה הגיעו בין הראשונים, אך השומרים בפתח התירו רק לרפול להיכנס, והזוג דוידוביץ נאלץ להמתין בחוץ. לאות הזדהות עם ידידיו, החליט רפול גם הוא להישאר בחוץ. מתוך תיקווה שבמהלך הערב יתירו גם לזוג דוידוביץ להיכנס. השלושה עמדו בצד, ליד הצלמים הרבים, במשך שעה ארוכה. שרה דוידוביץ היתה לבושה בשימלת־ערב שחורה, שעליה פרחי־זהב. אך גם אחרי ההמתנה הארוכה לא הותר לזוג דוידוביץ להיכנס, והוא חזר כלעומת שבא. הבעל הוא, אגב, עובד מישור־התעשייה והמיסחר. גם רפול לא נכנס.

ענת סרוגוסטי, העולם הזה

אבי ולחמן, העולם הזה

אביגדור קהלני התגלה כרקדן נלהב. התת־אלוף הצנוע, שהוא ממוצא תימני, בא לערב־הצדעה לתימניה מפורסמת אחרת — שושנה דמארי. כששמע את צלילי המוסיקה התימנית, קפץ ממקומו, עלה לבימה ורקד עם הזמרת. הערב היה רצוף תקלות משעשעות. הזמר בועז שרעבי היה אמור לשיר דואט עם הזמרת, אך הנהלת עינבל איבדה את קלי־טת הפלייבאק. כשכבר סוכם על שיר אחר, ניגש שרעבי לפנסתר ומצא שהוא נעול. דקות אחדות לאחר־מכן כאשר הקהל התחיל לרקוד על הבימה, נדמה המערכת הסטריאופונית. כפיצוי על כך הוזמנו כולם לטעום מהמאכלים התימניים שהובאו למקום.

חברת־הכנסת **אהרון אביר** הצירא חש בעייתיות אחרי הקונגרסים למיניהם — קוני גרס הספרדי והקונגרס הציוני. לכן טס בסוף השבוע לניו־יורק, ומשם הוא ממשיך לעיר־האורות, פאריס. בתום חופשה בת כמה ימים ישב ארצה, כדי לנסוע, הפעם בתפקיד, למצריים. שם יעלו המונים — ואבו־הצירא בראשם — לקיבורו של הקדוש המהולל, הלא הוא סב.

מסיבת יום־הולדת עליוה נחגגה בפאב טאבו לכבוד **מיקי אמדורסקי**, גרושתו של הזמר **בני אמדורסקי**. מיקי האדמוני גיט, שהשילה קילוגרמים רבים

אשה יפה זו גם על ברכייו? ענה ארנון: "לא. היא יושבת על ברכי מפני שהיא אשתי". אילנה גור היתה אחת המוזמנות שבאה לחנוכה־ביתו של **אריאל שרון** ברובע המזרחי למי בעיר העתיקה בירושלים. לאילנה יש בית בן שלוש קומות ברובע היוקרתי ביותר במנהאטן, ובית בן שלוש קומות כיפו העתיקה. כשראתה את שני החרדים של מישור־השרון ברובע המזרחי למי, תמהה: "איפה כאן הבית?"

הפסנתרן המשתף פעולה עם השחקן־זמר **שימרון ישר** אילי בהצגת־היחיד שלו זהירות, זיכרונות! הוא חיפאי בשם **ראר**

מזרחי, שנפל קורבן למשבר־הוויסות. למאיר מלאו 64 שנים. את ההזמנות אירגנה מזכירתו של מאיר, ואילנה גור לא הכירה רבים מן המצטופפים בצל־קורי־תה. אבל זה לא הפריע לפסלת החברותית.

אחד הבאים למסיבה היה **יוסף גבע** (63), אביו של אל"מ **אלי גבע**, שהתפרסם במילחי מת־הלבנון. גבע־האב, שהיה אף לוף בצה"ל, התגלה כידו־נעוץ רים של מאיר. מסתבר שגם הוא גדל במישפחה רתית, אך החליט — כמו מאיר — ללמוד קל־אות במיכוונה־ישראל. כעבור שנים ניהל גבע חברת־בית של